# DOMSTOLENS KENDELSE (Fjerde Afdeling)
28. november 1996 *

I sag C-119/96 P,

**Susan Ryan-Sheridan**, ansat ved Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene, ved advokat Marc-Albert Lucas, Liège, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Évelyne Korn, 21, rue de Nassau,

appellant,

angående appel af dom afsagt den 15. februar 1996 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-589/93, Ryan-Sheridan mod Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene (Sml. Pers. II, s. 77), hvori der er nedlagt påstand om ophævelse af denne dom,

den anden part i appelsagen er:

**Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene** ved instituttets direktør, Clive Purkiss, og dets personaledirektør, Terry Sheehan, som befuldmægtigede, bistået af advokat Denis Waelbroeck, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagner-Centret, Kirchberg,

har

* Processprog: fransk.

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J. L. Murray, og dommerne P. J. G. Kapteyn (refererende dommer) og H. Ragnemalm,

generaladvokat: C. O. Lenz
justitssekretær: R. Grass,

efter at have hørt generaladvokaten,

afsagt følgende

## Kendelse

1 Ved appelskrift indleveret til Domstolens Justitskontor den 15. april 1996 har Susan Ryan-Sheridan iværksat appel af dom afsagt den 15. februar 1996 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Tredje Afdeling) i sag T-589/93, Ryan-Sheridan mod Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene (Sml. Pers. II, s. 77, herefter »den anfægtede dom«), hvorved Retten i Første Instans ikke gav sagsøgeren medhold i den nedlagte påstand, som tilsigtede dels annullation af stillingsopslaget af 25. august 1993 om en stilling som fuldmægtig »med ansvar for udgivelser« ved instituttet, af meddelelsen om en begrænset udvælgelsesprøve med henblik på besættelse af denne stilling, af notitsen fra ansættelsesudvalget af 5. november 1993 og af den af instituttets direktør den 22. november 1993 trufne afgørelse om at afslå sagsøgerens ansøgning til stillingen, og dels, at instituttet tilpligtedes at betale sagsøgeren erstatning på 75 000 BFR.

2 Vedrørende sagens faktiske omstændigheder har Retten i Første Instans fastslået følgende

»1. Sheridan har siden 1979 været ansat ved Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene (herefter 'instituttet') hvor hun siden 1983 har besat

en stilling som 'ansvarlig for udgivelser' (Publications Officer), som henhører under kategori B. I januar 1991 blev hun forfremmet fra B3 til B2 og under forfremmelsesproceduren for 1994 indstillet til forfremmelse til B1.

2. Det fremgår af hendes bedømmelse for tidsrummet 1. januar 1990 til 31. december 1992, at sagsøgeren er 'ansvarlig for den almindelige administration og forvaltning (herunder den økonomiske) af instituttets udgivelsesprogram' under ledelsen af N. W., chef for afdelingen for 'dokumentation, oplysning og udgivelser'.

3. Beskrivelsen af sagsøgerens arbejdsopgaver som angivet i nævnte bedømmelsesrapport er formuleret således:

'— planlægning og om muligt gennemførelse af udgivelsesprogrammer

— ansvarlig for sekretariatet for arbejdsgruppen for udgivelser (med ansvar f.eks. for, at de relevante spørgsmål bliver gennemdiskuteret, og at mødereferaterne bliver udarbejdet)

— ansvarlig for kontakten med redaktørerne — "Research Managers" og oversætterne med henblik på at fastlægge de emner, der er relevante for instituttets forskellige kunder

— ansvar for kvaliteten af instituttets udgivelser især ved:

— kontrol med fremstillingsprocessen af de forskellige udgivelser for instituttet og de heraf følgende sproglige udgaver

— udarbejdelse af præsentationen, illustreringen og ansvarlig for trykningen og retskrivningen af de dokumenter, der skal offentliggøres

— endelig kontrol med enhver udgivelse (trykt eller maskinskreven) inden udgivelse

— levering af materiale til udgivelse bl. a. :

— levering til det interne trykkeri af rapporter til trykning

— kontrol med valget af eksterne trykkerier, med udarbejdelse af kontrakter og med fremstillingen af prøvetryk

— finansiel kontrol med udgivelsesbudgettet og administrative forhold i forbindelse hermed (visa, licitation, priser, regninger m. m. )

— fordeling og kontrol med arbejdet, samt uddannelse af personalet som arbejder med udgivelser'.

4. Den 19. august 1993 tilsendte direktøren for instituttet N. W. en skrivelse, hvori han meddelte, at der ville blive afholdt en udvælgelsesprøve med henblik på ansættelse af en fuldmægtig med ansvar for udgivelser ('Programme Manager') i lønklasse A7/A6, hvis opgave var beskrevet således:

'Ansvar for udarbejdelse, udvikling, planlægning, organisering og forvaltning af politikken og strategien for et udgivelsesprogram, bl. a. :

— fastlæggelse af visse udgivelsesformer (trykt, elektronisk m. m. ) og deltagelse i udspredelsen og fremstillingen af forskningsresultater og oplysning i en form,

som er relevant for instituttets forskellige kunder i samarbejde med kolleger i afdelingen for "information" og "forskning"

— ansvarlig for den eksterne levering af udgivelserne og deres offentliggørelse ved fælles udgivelseskontrakter, licensudgivelser og organisering af sådanne ordninger inden for instituttets udgivelsesprogram i samarbejde med Publikationskontoret i Luxembourg

— kontrollere kvaliteten og anvendelsen af normerne for udgivelsesmaterialet (papir, elektronisk, optisk tryk osv.)

— i samarbejde med kolleger udarbejde en intern databank vedrørende instituttets udgivelser under anvendelse af metoder og kriterier, som kan sikre gennemførelsen af senere udgivelsesplaner og ændring af udgivelserne i forskellige former ved angivelse af de hertil egnede metoder, samt ved at gennemføre procedurerne for adgang til instituttets gældende udgivelser

— udvikle og anvende et oplysningssystem, såsom indholdsfortegnelser og oversigter over emner, udarbejdelse og ajourføring af en ordbog for at lette brugernes adgang til oplysning

— lede et personale og et budget for en afdeling på seks til otte personer.'

5. I skrivelsen anførtes det, at der først skulle afholdes en udvælgelsesprøve, som var forbeholdt tjenestemænd og øvrige ansatte i fællesskabsorganerne, men at man også burde forberede en almindelig udvælgelsesprøve for i givet fald at kunne iværksætte denne direkte. Udvælgelsesprøven skulle afholdes på grundlag af ansøgernes kvalifikationsbeviser og en samtale.

6. Betingelserne for at kunne anses for egnet til stillingen var, at ansøgerne havde en universitetsuddannelse afsluttet med et relevant eksamensbevis og derefter mindst fem års relevant erhvervserfaring samt talte et fællesskabssprog flydende og havde kendskab til mindst et andet fællesskabssprog. Ansættelsesudvalget skulle behandle ansøgningerne for ansatte ved Fællesskabets øvrige organer inden ansøgningerne i henhold til den almindelige udvælgelsesprøve.

7. Instituttet offentliggjorde den 25. august 1993 en meddelelse om ledig stilling, som vedrørte alle ansatte i kategori A, der kunne forflyttes til den ledige stilling. Beskrivelsen af den ledige stillings arbejdsopgaver var en fuldstændig gentagelse af beskrivelsen i nævnte notits af 19. august 1993, men i meddelelsen om ledig stilling krævedes det ikke, at de interne ansøgere skulle besidde nogen særlige kvalifikationer. Det er ubestridt, at der ikke indkom nogen ansøgning.

8. Den 28. september 1993 offentliggjorde instituttet et stillingsopslag, identisk med det tidligere, men denne gang rettet til instituttets personale.

9. Instituttet offentliggjorde samme dag en meddelelse om begrænset udvælgelsesprøve rettet til de øvrige fællesskabsorganers ansatte. Den ledige stillings arbejdsopgaver var heri beskrevet således:

'Udarbejdelse, udvikling, planlægning, organisering og forvaltning af udgivelsesprogrammets politik og strategi, herunder bl. a. identificering af markedsbehovet for visse udgivelser via edb og på tryk, samt udarbejdelse af en plan for interne eller eksterne foranstaltninger (herunder en databank vedrørende produkter "on line" og "off line") med henblik på at opfylde markedsbehovene'.

10. Desuden krævedes det i meddelelsen om en begrænset udvælgelsesprøve, at ansøgerne skulle have en universitetsuddannelse afsluttet med et relevant eksamensbevis i det pågældende område, fem års relevant erhvervserfaring efter uddannelsens afslutning og indgående kendskab til engelsk eller fransk samt et

tilfredsstillende kendskab til et andet fællesskabssprog. Yderligere oplysninger samt ansøgningsformular kunne opnås ved anmodning til ansættelsesudvalgets sekretariat.

11. Sagsøgeren indgav ansøgning til den ledige stilling den 20. oktober 1993.

12. I en notits af 5. november 1993 vedrørende 'resultaterne af den interne og begrænsede udvælgelsesprøve' til instituttets direktør og vicedirektør meddelte ansættelsesudvalget, at det først havde behandlet tre interne ansøgninger, herunder sagsøgerens, og at udvalget med enstemmighed havde fundet, at ingen af disse tre ansøgere var tilstrækkelig kvalificerede og havde tilstrækkelig erfaring i de beskrevne typer arbejdsopgaver til, at der var grund til at indkalde dem til samtale. Udvalget meddelte også, at det dernæst havde gennemgået de eksterne ansøgere, men havde besluttet ikke at indkalde dem til samtale, men i stedet foreslå iværksættelse af en almindelig udvælgelsesprøve.

13. Ved skrivelse af 22. november 1993 meddelte instituttets direktør sagsøgeren, at hendes ansøgning til stillingen ikke var imødekommet, og henviste til, at ansættelsesudvalget havde fundet, at hun ikke var tilstrækkelig kvalificeret og ikke besad en sådan specifik erfaring i de forskellige arbejdsopgaver til at blive indkaldt til en samtale.«

3 Den 22. december 1993 indgav sagsøgeren klage til instituttet over denne afgørelse (den anfægtede doms præmis 14).

4 Sagsøgeren har på denne baggrund den 28. december 1993 anlagt sag ved Retten bilagt en begæring om foreløbige forholdsregler (præmis 15).

5 Instituttet afslog ved afgørelse af 25. marts 1994 sagsøgerens klage (præmis 17).

## Den anfægtede dom

6 Sagsøgeren fremførte til støtte for sin sag ved Retten 11 anbringender, som blev behandlet i følgende rækkefølge.

7 Sagsøgeren gjorde først gældende, at instituttet havde tilsidesat artikel 29 i vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber ved ikke at have undersøgt muligheden for at besætte den ledige stilling ved en forfremmelse eller en forflyttelse inden for institutionen, hvilket kunne have været til fordel for hende.

8 Sagsøgeren gjorde for det andet gældende, at ligebehandlingsprincippet var blevet tilsidesat, eftersom den interne meddelelse var blevet formuleret mere præcist end meddelelsen om den begrænsede udvælgelsesprøve.

9 For det tredje gjorde sagsøgeren gældende, at den interne meddelelse var ulovlig, idet de nødvendige betingelser for at kunne besætte den ledige stilling ikke var tilstrækkeligt præcist angivet.

10 For det fjerde gjorde sagsøgeren gældende, at den interne meddelelse var blevet tilsidesat. Da denne ikke indeholdt nogle særlige kvalifikationskrav, havde instituttet ikke kunnet afslå at tage hensyn til den ansøgning, som sagsøgeren havde indgivet i henhold til denne meddelelse.

11 For det femte gjorde sagsøgeren gældende, at instituttet havde anlagt et åbenbart urigtigt skøn, idet det havde fundet, at hun ikke besad de for besættelse af stillingen nødvendige kvalifikationer.

12 For det sjette gjorde sagsøgeren gældende, at ansættelsesudvalgets notits af 5. november 1993 og afslaget på sagsøgerens ansøgning ikke opfyldte begrundelsespligten.

13 For det syvende gjorde sagsøgeren gældende, at hendes direkte overordnede, som hun i februar 1992 havde haft en konflikt med, var medlem af ansættelsesudvalget, hvilket stred mod artikel 10 i Rådets forordning (EKSF, EØF, Euratom) nr. 1860/76 af 29. juni 1976 om fastsættelse af vilkårene for personalet ved Det Europæiske Institut til Forbedring af Leve- og Arbejdsvilkårene (EFT L 214, s. 24).

14 For det ottende gjorde sagsøgeren gældende, at instituttet havde gjort sig skyldig i magt- og procedurefordrejning, idet instituttet trods artikel 23 i forordning nr. 1860/76, hvorefter enhver ansættelse skal ske i tjenestens interesse, ønskede at give en ekstern ansøger forrang.

15 For det niende gjorde sagsøgeren gældende, at princippet om den berettigede forventning og sagsøgerens ret til, at hendes kvalifikationsbeviser rent faktisk blev taget i betragtning, var blevet tilsidesat.

16 For det tiende gjorde sagsøgeren gældende, at omsorgspligten var blevet tilsidesat, idet den ledige stilling hovedsagelig var forbundet med de samme arbejdsopgaver, som hun allerede havde udført i adskillige år, hvorfor de anfægtede retsakter ville fratage hende disse arbejdsopgaver.

17 Endelig gjorde sagsøgeren gældende, at da de anfægtede retsakter var ulovlige, var enhver senere handling i forbindelse med udvælgelsesprøven også ulovlig.

18 Retten frifandt i den anfægtede dom sagsøgte.

## Appellen

19 Appellanten har i sin appel først nedlagt påstand om, at Domstolen ophæver den anfægtede dom, dernæst at Domstolen selv træffer afgørelse i sagen og annullerer de afgørelser, der er blevet anfægtet ved sagen for førsteinstansen på grundlag af de anbringender og beviser, appellanten har fremført for Retten i Første Instans, og dernæst om, at indstævnte tilpligtes at betale hende 500 000 BFR i erstatning og endelig om, at indstævnte tilpligtes at afholde omkostningerne i sagerne ved de to instanser, herunder omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler.

20 Appellanten har først fremført de ulovlige formål, som var tilsigtet inden ansættelsesproceduren (magtfordrejning eller i hvert fald ansættelsesudvalgets manglende objektivitet, procedurefordrejning), og dernæst formelle fejl under ansættelsesproceduren, som er en følge af disse ulovlige formål (den interne meddelelses retsstridighed, tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet), og endelig udøvelse af et åbenbart urigtigt skøn samt tilsidesættelse af omsorgspligten, som fulgte heraf.

21 Er det åbenbart, at appellen helt eller delvis skal afvises eller forkastes, kan Domstolen i henhold til procesreglementets artikel 119 når som helst ved begrundet kendelse beslutte helt eller delvis at afvise eller forkaste appellen uden at indlede mundtlig forhandling.

## Det første anbringende

22 Appellanten har under sit første anbringende anført, at de formål, som blev taget i betragtning inden ansættelsesproceduren, var ulovlige.

*Første led af det første anbringende*

Appellanten kritiserer i anbringendets første led den anfægtede doms præmis 107, som lyder således:

»Retten bemærker desuden, at selv om det påhvilede administrationen at sikre sig, at ansættelsesudvalget var sammensat af upartiske medlemmer, var N. W. 's bedømmelse som nævnt i præmis 2 af sagsøgerens faglige egenskaber, selv om den indeholdt kritiske bemærkninger om hende, velbegrundet, moderat og fri for oplysninger, der kunne vidne om en vilje, der var uforenelig med det krav om upartiskhed, der stilles til et medlem af et ansættelsesudvalg.«

23 Ifølge appellanten har Retten ikke tilstrækkeligt begrundet sin dom på dette punkt, idet den ikke har forklaret, hvorfor de faktiske indicier for magtfordrejning, som appellanten havde henvist til i sit anbringende om ansættelsesudvalgets manglende upartiskhed, ikke var relevante.

24 Dette første led af anbringendet hviler på en klart fejlagtig læsning af den anfægtede dom.

25 Retten udtalte nemlig i dommens præmis 106, at det ud fra objektive kriterier var hensigtsmæssigt, at N. W. var medlem af ansættelsesudvalget, idet han både var chef for den pågældende afdeling og den umiddelbart overordnede i forhold til den person, der ville blive ansat i den ledige stilling. Dernæst udtalte Retten i præmis 107, at N. W. 's bedømmelse af sagsøgerens faglige egenskaber, selv om den indeholdt kritiske bemærkninger om hende, var velbegrundet, moderat og fri for oplysninger, der kunne vidne om en uvilje, der var uforenelig med det krav om upartiskhed, der stilles til et medlem af et ansættelsesudvalg. Desuden udtalte

Retten i præmis 108, at ansættelsesudvalget afgav sin udtalelse med enstemmighed blandt de tre medlemmer, hvoraf et var repræsentant for personaleudvalget. Retten konkluderede under disse omstændigheder, at det ikke fremgik, at N. W. 's tilstedeværelse i ansættelsesudvalget kunne have haft betydning for objektiviteten af udvalgets drøftelser.

26 Det fremgår heraf, at Retten har givet en tilstrækkelig begrundelse for ikke at tiltræde appellantens anbringende vedrørende ansættelsesudvalgets upartiskhed.

27 Det første anbringendes første led er derfor klart ubegrundet.

*Andet led af det første anbringende*

28 Første anbringendes andet led vedrører den anfægtede doms præmis 118, som lyder således

»Retten finder, at det hverken fremgår af sagens akter eller af de ovenfor nævnte forhold, at sagsøgte uden videre har villet give fortrinsret til en ansøger udefra.«

29 Appellanten har anført, at Retten ikke i tilstrækkelig grad har begrundet sin afgørelse om ikke at tage hensyn til anbringendet om procedurefordrejning. Hun har herved henvist til en række objektive omstændigheder, som skal godtgøre dette anbringende, herunder notitsen af 19. august 1993 fra instituttets direktør, og som ikke alle er blevet behandlet af Retten.

30 Første anbringendes andet led hviler også på en klar fejllæsning af den anfægtede dom.

31 Efter først i præmis 117 at have henvist til Domstolens og Rettens praksis vedrørende procedurefordrejning henholdt Retten sig udtrykkeligt i den anfægtede doms præmis 118 til »sagens akter« og udtalte dernæst i præmis 119, at der ikke forelå nogle særlige holdepunkter for, som Susan Ryan-Sheridan hævdede, at ansættelsesudvalget havde behandlet de ansøgninger, som personer udefra havde indgivet i forbindelse med den begrænsede udvælgelsesprøve, før de interne ansøgninger fra instituttets ansatte.

32 Endelig fastslog Retten i den anfægtede doms præmis 120, at det ikke under hensyntagen til det ovenfor anførte og bl. a. den konklusion, som Retten var nået til efter behandlingen af anbringendet om ansættelsesudvalgets manglende upartiskhed, kunne antages, at sagsøgerens ansøgning var blevet afslået på grund af den personlige konflikt med N. W.

33 Heraf fremgår, at Retten i tilstrækkelig grad har begrundet afgørelsen om ikke at give appellanten medhold i anbringendet om procedurefordrejning.

34 Første anbringendes andet led må derfor forkastes som åbenbart ubegrundet.

## Det andet anbringende

35 Appellanten har under sit andet anbringende fremført, at ansættelsesproceduren var behæftet med forskellige formelle fejl. Dette anbringende indeholder to dele.

*Første del af det andet anbringende*

36 Den første del af det andet anbringende omhandler det interne opslags påståede ulovlighed og indeholder fire punkter.

37 Det første punkt vedrører den anfægtede doms præmis 55, der lyder således

»Retten fastslår, at sagsøgeren ikke har interesse i at påberåbe sig en eventuel mangel på præcision i det interne opslag, uanset hvad den nøjagtige retlige beskaffenhed deraf var. Såfremt der kan påvises at foreligge en sådan mangel på præcision, var den ikke bebyrdende for sagsøgeren, eftersom sagsøgeren har kunnet indgive en ansøgning om den ledige stilling.«

38 Appellanten har hertil anført, at hun havde interesse i, at det interne opslag, uanset dets karakter, indeholdt en så nøjagtig angivelse som muligt af de kvalifikationer, som krævedes for besættelse af den omstridte stilling, uanset om hun havde kunnet indgive ansøgning hertil.

39 Det andet punkt i det andet anbringendes første del vedrører den anfægtede doms præmis 56 og 57, der lyder således

»56. Retten finder desuden, at det interne opslag opfylder betingelserne i retspraksis vedrørende meddelelse om ledige stillinger og meddelelse om udvælgelsesprøver (Rettens dom af 17.5.1995, sag T-16/94, Benecos mod Kommissionen, Sml. Pers. II, s. 335, præmis 18, og nævnte dom i sagen Seghers mod Rådet, præmis 34), eftersom opslaget reelt oplyste sagsøgeren om karakteren af de betingelser, der krævedes for besættelse af den ledige stilling, og satte hende i stand til at vurdere, om der var anledning for hende til at indgive ansøgning.

57. Sagsøgeren har endvidere selv erkendt, at det interne opslag opfyldte sit formål, eftersom hun under sit femte anbringende har hævdet, at hun på grund af sin faglige erfaring og sin universitetsuddannelse besad alle de kvalifikationer, der krævedes til besættelse af stillingen som angivet i det interne opslag.«

40 Appellanten foreholder Retten at have tilsidesat hendes processkrifter, eftersom hendes anbringende om en åbenbart urigtig skønsudøvelse var subsidiært i forhold til hendes anbringende om, at meddelelsen om udvælgelsesprøven ikke indeholdt noget egnethedskrav. Selv om det antages, at hun mente sig egnet til at udfylde den ledige stilling, kunne hun herved have begået en fejltagelse, når henses til, at meddelelsen ikke indeholdt nogen angivelse af et egnethedskrav eller i hvert fald ikke tilstrækkeligt præcise betingelser.

41 Den tredje del af det andet anbringende vedrører den anfægtede doms præmis 61 og 62, der lyder således

»61. Det fremgår af sagens akter (jf. ovenfor, præmis 13, og senere præmis 84), at sagsøgte vurderede, at sagsøgeren ikke havde tilstrækkelige kvalifikationer og erfaring på stillingens forskellige arbejdsområder, der var beskrevet i det interne opslag.

62. På dette grundlag findes afgørelsen om afslag på hendes ansøgning ikke at være begrundet i krav, der ikke udtrykkeligt var nævnt i dette opslag.«

42 Appellanten har anført, at det fremgår af disse præmisser, at Retten mente, at det interne opslag indeholdt et egnethedskrav, hvorefter ansøgeren burde have tilstrækkelige kvalifikationer og erfaringer på stillingens forskellige arbejdsområder

som angivet i det interne opslag. Et sådant krav har alene kunnet udledes af stillingsbeskrivelsen, skønt stillingsbeskrivelsen og egnetheden til at bestride stillingen er forskellige begreber, som ikke må sammenblandes.

43 Det fjerde punkt i den første del af det andet anbringende vedrører præmis 91, 93, 94, 96 og 97 i den anfægtede dom. Efter at Retten havde henvist til den faste retspraksis vedrørende begrundelsespligten for en bebyrdende afgørelse (præmis 90), udtalte den i den anfægtede doms præmis 91 følgende

»Det fremgår af de forhold, som er anført ovenfor, at begrundelsen for afslaget på sagsøgerens ansøgning i sig selv satte hende i stand til at anfægte den, eftersom hun allerede den 28. december 1993 havde anlagt sag — altså inden instituttets afgørelse af 25. marts 1994 om afslag på hendes klage — hvorved hun under henvisning til anbringendet om et åbenbart urigtigt skøn gjorde gældende, at alle de arbejdsopgaver, som er forbundet med den ledige stilling, i det væsentlige svarede til dem, som hun allerede havde udøvet i instituttet igennem mange år.«

44 Retten udtalte i den anfægtede doms præmis 93, at begrundelsen i afslaget på sagsøgerens ansøgning også havde gjort det muligt for den at fastslå, at sagsøgte ikke kunne kritiseres for at have anlagt et åbenbart urigtigt skøn. Dernæst fastslog Retten i præmis 94, at eftersom begrundelsen i afslaget på sagsøgerens ansøgning i det væsentlige gengav begrundelsen i ansættelsesudvalgets udtalelse, måtte denne udtalelse også anses for at være tilstrækkeligt begrundet. Retten udtalte dernæst i præmis 96, at det fremgik af behandlingen af det femte anbringende, at sagsøgeren udmærket var klar over, at hun i det mindste ikke var tilstrækkeligt erfaren og kvalificeret til alle de arbejdsopgaver, der var forbundet med den ledige stilling. Retten fastslog endelig i den anfægtede doms præmis 97, at der i afgørelsen om at afslå sagsøgerens klage med tilstrækkelig klarhed og præcision var redegjort for forskellene på sagsøgerens stilling og den ledige stilling med hensyn til art og niveau.

45 Appellanten har gjort gældende, at da det interne opslag ikke indeholdt nogen egnethedsbetingelser, i hvert fald ikke tilstrækkeligt præcise betingelser, var det ikke muligt for sagsøgte at begrunde sine afgørelser på en sådan måde, at kravene efter retspraksis var opfyldt, nemlig således at hun dels klart kunne vurdere, om det var hensigtsmæssigt at anlægge sag til prøvelse af afgørelsen, og dels således, at Retten kunne udøve sin domstolskontrol heraf.

46 Indledningsvis bemærkes, at første, andet, tredje og fjerde punkt i den første del af det andet anbringende støttes på, at det interne opslag ikke indeholdt tilstrækkeligt præcise egnethedsbetingelser.

47 Det bemærkes hertil, at efter fast retspraksis består den væsentlige rolle, meddelelsen om udvælgelsesprøven bør spille, i at underrette de interesserede så nøjagtigt som muligt om de betingelser, de skal opfylde ved besættelsen af den pågældende stilling, således at de bliver i stand til at bedømme, om det har noget formål for dem at indgive ansøgning (Domstolens dom af 28.6.1979, sag 255/78, Anselme og Constant mod Kommissionen, Sml. s. 2323, præmis 9, og af 18.2.1982, sag 67/81, Ruske mod Kommissionen, Sml. s. 661, præmis 9; jf. også Rettens dom af 17.5.1995, sag T-16/94, Benecos mod Kommissionen, Sml. Pers. II, s. 335, præmis 18, og af 24.6.1993, sag T-69/92, Seghers mod Rådet, Sml. II, s. 651, præmis 34).

48 Retten fastslår i den anfægtede doms præmis 56, at det interne opslag reelt oplyste sagsøgeren om de krævede kvalifikationer for at besætte stillingen og havde sat hende i stand til at vurdere, om hun skulle indgive ansøgning.

49 På grundlag af denne konstatering, som det tilkommer Retten at foretage (jf. bl. a. dom af 1.10.1991, sag C-283/90 P, Vidrányi mod Kommissionen, Sml. I, s. 4339, præmis 12), udledte Retten med føje, at det interne opslag opfyldte kravene opstillet i retspraksis.

50 Det fremgår af det anførte, at første del af det andet anbringende må forkastes som åbenbart ubegrundet.

*Anden del af det andet anbringende*

51 Andet anbringendes anden del om en påstået tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet består i to punkter.

52 Det første vedrører den anfægtede doms præmis 41, som lyder således

»Retten bemærker, at da sagsøgeren selv kunne indgive ansøgning om den stilling, der skulle besættes, havde hun under alle omstændigheder ingen interesse i at gøre gældende, at meddelelsen om begrænset udvælgelsesprøve modsat det interne opslag indeholdt præcise betingelser for egnethed til stillingen, således at ansatte ved andre fællesskabsorganer kunne bedømme, om det var formålstjenligt at indgive ansøgning.«

53 Appellanten har vedrørende dette punkt alene gjort gældende, at hun under det første punkt i det andet anbringendes første del har godtgjort, at hun havde interesse i så korrekt som muligt at bedømme, om hun kunne indgive ansøgning, uanset om hun trods det interne opslags uklarhed havde kunnet indgive ansøgningen.

54 Det bemærkes herom alene, at de argumenter, som appellanten her fremfører, er blevet forkastet i nærværende doms præmis 50 som åbenbart ubegrundet.

55 Det andet punkt i det andet anbringendes anden del vedrører den anfægtede doms præmis 43, hvori Retten udtalte følgende

»Dels fremgår det af ovenstående præmis 9, at meddelelsen om den begrænsede udvælgelsesprøve reelt alene indeholder et sammendrag af de forskellige faglige kvalifikationer, der kræves efter det interne opslag.«

56 Appellanten har gjort gældende, at eftersom stillingsbeskrivelsen ikke direkte figurerer i meddelelsen om udvælgelsesprøven, men i et andet dokument, som kun blev tilstillet de eksterne ansøgere på anmodning, kunne denne beskrivelse ikke anses for at gøre det muligt for ansøgerne at vurdere, om de var egnede til at besætte den pågældende stilling.

57 Det bemærkes herom alene, at i den anfægtede doms præmis 43 præciserer Retten præmis 42, hvori den fastslog, at det andet anbringende var uden faktisk grundlag, for så vidt sagsøgeren havde påstået, at de for stillingen nødvendige kvalifikationer var strengere for instituttets personale end for de øvrige fællesskabsorganers personale.

58 Da andet punkt i det andet anbringendes anden del således alene vedrører de faktiske omstændigheder, som alene henhører under Rettens kompetence, må dette anbringende åbenbart afvises fra realitetsbehandling.

## Det tredje anbringende

59 Appellanten støtter det tredje anbringende dels på et helt åbenbart urigtigt skøn, og dels på en tilsidesættelse af omsorgspligten.

*Første punkt i første del af det tredje anbringende*

60 Det første punkt i det tredje anbringendes første del om et åbenbart urigtigt skøn vedrører den anfægtede doms præmis 76, 77 og 78, som lyder således

»76. Det fremgår af beskrivelsen af sagsøgerens arbejdsopgaver, som nævnt i ovenstående præmis 2 og 3, og som ikke er blevet bestridt af sagsøgeren, samt af nævnte notits af 11. marts 1991, at hun er ansvarlig for forvaltningen af instituttets udgivelser og for ethvert trin af udgivelsesprocessen samt for den almindelige kontrol med instituttets udgivelsers udformning.

77. Derimod giver en gennemgang af det interne opslag indtryk af, at arbejdsopgaverne i forbindelse med den ledige fuldmægtigstilling vedrører selve planen og ledelsen af instituttets strategi på udgivelsesområdet. Disse arbejdsopgaver indebærer således fastlæggelse, opfølgning og koordinering af hele instituttets udgivelsespolitik.

78. Arbejdsopgaverne omfatter således bl. a. kontrol med udgivelsernes indhold og fastlæggelse dels af, hvilke nye udgivelser der kan udfylde lakunerne i instituttets program, dels af de nødvendige nye teknikker inden for udgivelsesområdet, bl. a. på edb-området.«

61 Appellanten har anført, at hun i sin replik på grundlag af de forskellige udgivelser, hun havde været ansvarlig for, klart angav, hvorfor hun mente, at det var godtgjort, at der bestod en sammenhæng mellem de to stillinger. Retten kunne derfor ikke

ifølge hende alene afgøre, at denne sammenhæng ikke forelå, og at de arbejdsopgaver, hun udøvede, vedrørte området for forvaltning, fremstilling og udformning af dokumenter under udgivelsesprogrammerne, uden at tage stilling til hendes præcise argumenter, som beviste det modsatte.

62 Denne argumentation kan ikke tiltrædes. Det fremgår nemlig af en simpel læsning af den anfægtede doms præmis 76, 77 og 78, at Retten har taget alle de relevante omstændigheder i betragtning og i tilstrækkelig grad har begrundet det resultat, den nåede til. Det første punkt af det tredje anbringendes første del er derfor åbenbart ubegrundet.

*Andet punkt i det tredje anbringendes første del*

63 Andet punkt i det tredje anbringendes første del vedrører den anfægtede doms præmis 83 og 84, hvori Retten udtalte, at sagsøgeren, som havde bevisbyrden, ikke i tilstrækkelig grad havde været i stand til at godtgøre, at der bestod en sammenhæng mellem de arbejdsopgaver, der var forbundet med hendes stilling, og arbejdsopgaverne i forbindelse med den ledige stilling (præmis 83), og at instituttet havde været berettiget til at vurdere, at sagsøgeren ikke var tilstrækkelig kvalificeret og erfaren på de i det interne opslags beskrevne arbejdsområder, uden at kunne anses for derved at have anlagt et åbenbart urigtigt skøn (præmis 84).

64 Ifølge appellanten har Retten med urette baseret sin begrundelse på det forhold, at sagsøgeren ville påvise en fuldstændig sammenhæng mellem hendes arbejdsopgaver og arbejdsopgaverne i forbindelse med den ledige stilling, eller også at den mente ikke at kunne fastslå, at der var tale om et åbenbart urigtigt skøn fra sagsøgtes side, medmindre det blev godtgjort, at der bestod en sådan sammenhæng. Appellanten har herved tilføjet, at den omstændighed, at Retten fastslog, at der ikke bestod en total sammenhæng mellem de pågældende arbejdsopgaver, ikke kunne berettige resultatet, hvorefter sagsøgte ikke havde anlagt et åbenbart urigtigt skøn.

65 Dette punkt støttes på en klar fejlagtig læsning af den anfægtede dom.

66 Retten henviser nemlig i præmis 65 til sagsøgerens argumentation, hvorefter den ledige stilling, som beskrevet i opslaget bekendtgjort den 28. september 1993, i høj grad indebærer de samme arbejdsopgaver, som hun i adskillige år har udøvet inden for instituttet, og at hendes aktuelle arbejdsopgaver under alle omstændigheder omfattes heraf. Retten fandt i den anfægtede doms præmis 83, at sagsøgeren ikke i tilstrækkelig grad havde godtgjort, at der bestod den påståede sammenhæng mellem arbejdsopgaverne i forbindelse med hendes stilling og arbejdsopgaverne i forbindelse med den ledige stilling, hvorfor den har taget stilling sagsøgerens i præmis 65 fremførte argumentation.

67 Det andet punkt i det tredje anbringendes første del er derfor åbenbart ubegrundet.

*Anden del af det tredje anbringende*

68 Anden del af det tredje anbringende om tilsidesættelse af omsorgspligten vedrører den anfægtede doms præmis 131, hvori Retten udtalte, at sagsøgeren ikke med føje kan påberåbe sig dette princip, eftersom hun ikke i tilstrækkelig grad havde været i stand til at godtgøre den påståede sammenhæng mellem arbejdsopgaverne i forbindelse med hendes nuværende stilling og arbejdsopgaverne i forbindelse med den ledige stilling.

69 Appellanten har gjort gældende, at hun principalt havde påstået, at der var overensstemmelse mellem hendes arbejdsopgaver og den ledige stillings arbejdsopgaver og subsidiært, at hendes arbejdsopgaver under alle omstændigheder var omfattet af den ledige stillings, således at disse i den ene eller anden situation ville forsvinde, hvis hun ikke blev ansat i den ledige stilling, hvilket ville indebære alvorlige og

klare ulemper for hende, eftersom ændringen påvirkede en struktur, som havde eksisteret i adskillige år. Retten har ved ikke at tage hensyn til denne subsidiære argumentation ikke taget behørigt hensyn til sagsøgerens processkrifter og har ikke givet en tilstrækkelig begrundelse for dens afgørelse.

70 Dette punkt støttes på en klart fejlagtig læsning af den anfægtede dom.

71 Det fremgår nemlig af den anfægtede doms præmis 76 og 77, som er genoptaget i nærværende doms præmis 60, at Retten klart har sondret mellem beskrivelsen af sagsøgerens arbejdsopgaver og beskrivelsen af arbejdsopgaverne i forbindelse med stillingen »fuldmægtig med ansvar for udgivelser«. Retten har endvidere i den anfægtede doms præmis 80 fastslået, at det fremgik af den diskussion, som fandt sted i retsmødet i sagen om foreløbige forholdsregler den 4. marts 1994, at der under alle omstændigheder ikke bestod nogen fuldstændig sammenhæng mellem sagsøgerens aktuelle arbejdsopgaver og den ledige stillings, eftersom de sidstnævnte på visse områder indebar en udvikling af instituttets udgivelsespolitik, bl. a. anvendelse af nye udgivelsesmidler inden for edb. Retten udtalte desuden, at fremgangen på dette område var så hurtig, at sagsøgerens advokat under retsmødet havde udtalt, at »ingen er endnu kvalificeret, fordi dette område er helt nyt«.

72 Retten fandt derfor af denne grund med føje, at sagsøgeren ikke kunne påberåbe sig anbringendet om tilsidesættelse af omsorgspligten.

73 Den anden del af det tredje anbringende må derfor forkastes som værende åbenbart ubegrundet.

74 Det fremgår af det ovenfor anførte, at de anbringender, som appellanten har fremført til støtte for sin appel, enten åbenbart må afvises eller forkastes, hvorfor de må forkastes i henhold til procesreglementets artikel 119.

## Sagens omkostninger

75 I henhold til procesreglementets artikel 69, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. I henhold til procesreglementets artikel 70 bærer institutionerne selv deres egne omkostninger i tvister mellem dem og deres ansatte. I henhold til artikel 122 finder artikel 70 ikke anvendelse ved appel, der iværksættes af tjenestemænd eller øvrige ansatte ved institutionerne. Da appellanten ikke har fået medhold i appellen, betaler appellanten sagens omkostninger.

Af disse grunde

bestemmer

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling)

**1) Appellen forkastes.**

**2) Appellanten betaler appelsagens omkostninger.**

Således bestemt i Luxembourg den 28. november 1996.

R. Grass
Justitssekretær

J. L. Murray
Formand for Fjerde Afdeling